Halloween! Halloween?

Magyarországon egyre elterjedtebb, hogy a gyermekek és fiatalok október 31-én beöltöznek félelmetes jelmezekbe, és elindulnak cukorkát gyűjteni. De miért is van ez? Mi is egyáltalán Halloween?

Az ősi kelta hagyományokból kialakult ünnep, melyet főleg az angolszász területeken ünnepelnek és tartanak. A Nagy-Britannia déli részén és Észak-Franciaország területén élő ősi népek ekkor tartották az újév ünnepét, mely egyben a napisten ünnepe is volt. Hálát adtak a földért, és a termésért. De éjszaka, mikor az év fordulója volt, azt tartották, hogy az elhunytak lelkei ekkor indulnak útra a holtak birodalma felé és az élők és holtak közti korlát erre az éjszakára megszűnik. Féltek tőlük, hogy összezavarják az élőket, ezért mindenféle étel- és állataldozatot mutattak be nekik, ezzel is segítve őket a mielőbbi eljutásban. Azt képzelték, hogy főleg a gonosz lelkek félelmetes alakot öltenek magukra, pl.: gonosz állatokét. A papok, miután bemutatták az áldozatokat a szabad tűznél, reggel minden családnak adtak a parázsból, hogy az melegítse otthonukat és tartsa távol a gonoszt a háztól. Az ősi ünnep, miután a Római Birodalom meghódította ezt a vidéket, beleolvadt a római istenvilág kultuszi rendszerébe. A birodalom bukása után, mikor a pápaságé lett a vezető szerep, III. Gergely pápa a IX. században végleg keresztyén ünnepnek rendelte el november első napját, mégpedig a „Szent Szűz, minden apostol vértanú, hitvalló, s a földkerekségen elhunyt tökéletes igaz ember” emléknapjának.

Az angolszász területeken, s különösen a meghódított Új Világban, ahová az ír és skót bevándorlók vitték át, egyre inkább a gyermekek ünnepe lett belőle. Beöltöznek különböző félelmetes jelmezekbe, és a „Csokit vagy csalunk!” mondattal csöngetnek be a házakhoz, melyre a válasz, természetesen, valami kis édesség. (A „csalunk” erede te még az ősi kelta hagyományból való, mikor még attól féltek, hogy a vándorló lélek ott marad, és bajt hoz az élőkre). A felnőttek ezalatt baráti társaságban várják a „kis rémisztőket”. Vidám örömünnep ez egyre több helyén a világnak.

Október 31-én Bobán az evangélikus templomban is örömünnepre gyűltünk egybe: reformáció ünnepi úrvacsorai istentisztelet volt. Örömünk lehetett két dolog miatt is: 1517 október 31-én, mikor Luther Márton kiszögezte a 95 tételből álló vitasorozatát a wittenbergi vártemplom falára, kezdetét vette a reformáció, melynek fő vívmánya így foglalható össze: egyedül kegyelemből hit által Krisztusért fogad el engem Isten igaznak. És ennek lehet örülni! A másik ok: maga az úrvacsora szentsége, amelyben Isten megerősíti, hogy bűneim meg vannak bocsátva. November 1-jén és 2-án a katolikus keresztyén világ tagjai (egyre inkább az evangélikus és református gyülekezeti tagok is) felkeresik elhunyt hozzátartozójuk sírját, leteszik az emlékezés virágait vagy koszorúit, és egy gyertyát gyújtanak. Nem a szellemektől, vagy a tévelygő lelkektől való félelem miatt, hanem mert az a kis gyertyaláng is egyben hitvallás: Jézus Krisztus a Világ Világossága, aki Húsvét hajnalán győzött a halál felett.

Halloween, melyet eredetileg a lelkektől való félelem indított, ma már a gyermekek ünnepe, a vidámságé, a szórakozásé, de leginkább az üzleté. A külföldi filmek és sorozatok becsempészték ünnepeink közé a Halloween-t, a gyerekek csak az édesség gyűjtögetését látják mögötte, nem tudják, nem értik mi a különbség ünnep és ünnep között. Számukra ez csak akkor válik érthetővé, ha tu dják, megtanítják nekik hol a helyünk és hova tartozunk az év minden napján, még október 31-én és november 1-jén is.

Az ádventi időszak a készülődés mellet az önvizsgálat ideje is. Ilyenkor, az ünnepre való készülés közben elgondolkozunk, hogy mit is tettünk jól, vagy éppen rosszul, mely után áhítozunk Isten bocsánatára. Az úrvacsora szentségében maga az élő és feltámadott Úr ajánlja fel magát, és ezzel együtt a bűnbocsánatot. A gyülekezet területén különböző vasárnapokon lehet élni a szentséggel. Tudjuk jól, hogy sokan vannak, akik valamely okból akadályoztatva vannak, hogy a templomban éljék át az úrvacsora közösségét, ezért, ahogy az elmúlt években is, idén is szívesen indulunk útnak bármelyik településen, családi otthonokba, hogy mindenkihez eljussunk és mindenki élhessen az úrvacsorával.

Kérjük, jelezzék a lelkészek felé, hová kellene mennünk!